

SERGEI RACHMANINOFF.

Men schrijft ons uit 's-Gravenhage:

Het is voor den criticus immer een zware, zoo niet ondoenlijke taak een verslag uit te brengen over het concert van een solist wiens genialiteit boven elke bedenking verheven staat. Een critisch verslag? Onmogelijk, omdat iemand als **Rachmaninoff** zijn zeker zeer sterk persoonlijke opvattingen dusdanig verdedigt en aannemenlijk maakt, dat wij slechts eerbiedig zwijgen kunnen en eigen ideeën opzij zetten. Neen, wij kunnen hoogstens in het kort een indruk wedergeven, die uit den aard der zaak al incompleet zal moeten zijn, omdat het wondere, het ontroerende van dit spel . . . niet onder welke woorden dan ook te brengen is. Wanneer wij nu het woord — het begrip nog liever — „monumentaal” neerschrijven dan drukt dit het best onzen hoofddruk uit. Men denke dan echter niet aan harde massaliteit, noch aan eene openbaring van uiterlijke geweldigheid. Want Rachmaninoff's spel is zoo wonderlijk gelouterd van alle uiterlijkheid. Men voelt het zoo heel sterk aan: hij is door veel lijden tot de schoone innerlijkheid gekomen.

Nooit hoorden wij een Mozart sonate zoo heerlijk schoon vertolkt als hedenavond. Ook als Chopin-vertolker is hij absoluut eenig op dit terrein. Zijn sterk persoonlijke visie wordt door niemand geëvenaard en het is wonderlijk hoezeer den mensch Chopin zooals wij hem uit de boeken en overleveringen leerden kennen, er door begrijpelijk wordt gemaakt.

En hoe uitstekend en rijk aan pianistische belangrijkheid Rachmaninoff's eigen compositie ook mogen zijn, toch bereikt hij hiermee niet zijn eigenlijke hoogte.

Een vrijwel uitverkocht gebouw van K. en W. heeft het niet aan schiere eindelooze ovaties laten ontbreken. Eén opmerking aan de Concert directie: Er was een hinderlijk tekort aan programma's, zoodat zelfs voor den criticus geen program meer voorradig bleek.

SERGEI RACHMANINOFF.

We are being written to from The Hague:

It is always a difficult, if not impossible, task for the critic to report on the concert of a soloist whose genius stands beyond all doubt. A critical report? Impossible, because someone like Rachmaninoff defends and makes plausible his certainly very strongly personal views in such a way that we can only remain respectfully silent and set aside our own ideas. No, we can at most briefly convey an impression, which by its very nature must be incomplete, because the wonder, the moving quality of this playing... cannot be put into words whatsoever. If we now prefer to write down the word or concept "monumental," then this best expresses our main impression. However, one should not think of harsh massiveness, nor of a manifestation of outward violence. For Rachmaninoff's playing is so wonderfully purified of all externality. One senses it so strongly: he has arrived at beautiful innerness through much suffering. Never have we heard a Mozart sonata performed so delightfully beautifully as this evening. As a Chopin interpreter, too, he is absolutely unique in this field. His strongly personal vision is unmatched by anyone, and it is remarkable how clearly the man Chopin, as we have come to know him from books and traditions, is made comprehensible through it. And however excellent and rich in pianistic importance Rachmaninoff's own composition may be, he still does not reach his true height with it. A virtually sold-out K. and W. building did not lack for almost endless ova. One remark to the Concert Management: There was an annoying shortage of programs, so that even for the critic no program proved to be available.

[Translation: Google]